

“ਸਵਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵ - ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ”

ਅੱਜ ਭਾਗਿਆ ਵਿਧਾਤਾ ਬਾਪ ਆਪਣੇ ਸਰਵਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗਵਾਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਅੱਗੇ ਹੁਣ ਵੀ ਸਿਰਫ ਉਹ ਸੰਗਠਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਚਾਰੋਂ ਤਰਫ ਦੇ ਭਾਗਵਾਨ ਬੱਚੇ ਸਾਮਣੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਦੇਸ਼ - ਵਿਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੋਣੇ ਵਿੱਚ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਬੇਹੱਦ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਾਕਾਰ ਵਤਨ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਹੱਦ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਬੇਹੱਦ ਬਾਪ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਬੇਹੱਦ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰਵ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਸਮਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਤਾਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰਵ ਸਮੁੱਖ ਹਨ। ਸ੍ਰਵ ਭਾਗਵਾਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਭਾਗਿਆਵਿਧਾਤਾ ਭਾਗਵਾਨ ਵੇਖ - ਵੇਖ ਹਰਸਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੇਖ ਹਰਸਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਬਾਪ ਵੀ ਸ੍ਰਵ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਹਰਸਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰੂਹਾਨੀ ਨਸ਼ਾ ਅਤੇ ਫੁੱਖਰ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਇਸ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਲਿਸਟ ਵਿੱਚ ਹੈ! ਭਾਵੇਂ 16000 ਦੀ ਮਾਲਾ ਦਾ ਲਾਸ਼ੁ ਮਾਣਕਾ ਵੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ, ਬਾਪ ਦੇ ਅੱਗੇ ਆਉਣ ਨਾਲ, ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਨ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਭਾਵੇਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨੂੰ ਜਾਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਪਰ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ 'ਬਾਬਾ' ਦਿਲ ਤੋਂ ਮਣਿਆ ਅਤੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਇਆ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾ ਬਣ ਗਏ, ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾ ਬਣ ਗਏ, ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾ ਦੇ ਸਵਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗਾਇਨ - ਯੋਗ ਬਣ ਗਏ। ਇੰਨਾਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਅਤੇ ਸਹਿਜ ਭਾਗ ਹੈ, ਸਮਝਦੇ ਹੋ? ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਬਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ 'ਚਾਬੀ'। ਕਿਸਦੀ? ਸ੍ਰਵ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਦੀ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਗ ਦੀ। ਚਾਬੀ ਮਿਲ ਗਈ ਤਾਂ ਭਾਗ ਅਤੇ ਖਜ਼ਾਨਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮਾਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪਾਂਡਵ ਚਾਬੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣੇ ਹੋ? ਚਾਬੀ ਲਗਾਉਣੀ ਵੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਦੇ ਲੱਗਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਚਾਬੀ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਵਿੱਧੀ ਹੈ - ਦਿਲ ਤੋਂ ਜਾਨਣਾ ਅਤੇ ਮੰਨਣਾ। ਸਿਰਫ ਮੂੰਹ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਚਾਬੀ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਲੱਗੇਗੀ ਨਹੀਂ। ਦਿਲ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਖਜ਼ਾਨੇ ਸਦਾ ਹਾਜ਼ਿਰ ਹਨ। ਅਖੁਟ ਖਜ਼ਾਨੇ ਹਨ ਨਾ। ਅਖੁਟ ਖਜ਼ਾਨੇ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੀ ਬੱਚੇ ਹਨ ਸਭ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਨ। ਖੁਲ੍ਹੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਹਨ, ਭਰਪੂਰ ਖਜ਼ਾਨੇ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਜੇ ਪਿੱਛੇ ਆਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਖਜ਼ਾਨੇ ਖਤਮ ਹੋ ਗਏ ਹੋਣ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੀ ਹੁਣ ਤੱਕ ਆਏ ਹੋ ਮਤਲਬ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਤੋਂ ਖਜ਼ਾਨੇ ਅਨੇਕਾਨੇਕ ਗੁਣਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬਾਪਦਾਦਾ ਹਰ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਗੋਲਡਨ ਚਾਂਸ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜਿਸਨੇ ਖਜ਼ਾਨਾਂ ਲੈਣਾ ਹੈ, ਖੁਲ੍ਹੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਲੈ ਲਵੇ। ਦਾਤਾ ਦੇ ਕੋਲ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਹਿੰਮਤ ਅਤੇ ਪੁਰਸਾਰਥ ਤੇ ਆਧਾਰ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਬਾਪ ਸਾਰੇ ਕਲਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਭਾਗਵਾਨ ਹੋਵੇ! ਇਸਲਈ ਸੁਣਾਇਆ ਕਿ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਨਸ਼ਾ ਹੈ।

ਸਭ ਦੀ ਮਧੁਬਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੀ, ਮਿਲਣ ਦੀ ਆਸ ਪੂਰੀ ਹੋਈ। ਭਗਤੀ - ਮਾਰਗ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ ਫਿਰ ਵੀ ਮਧੁਬਨ ਵਿੱਚ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਬੈਠਣ ਦੀ, ਰਹਿਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤਾਂ ਮਿਲੀ ਹੈ ਨਾ। ਮੰਦਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ - ਖੜ੍ਹੇ ਸਿਰਫ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਹੋ ਨਾ। ਉੱਥੇ ਤੇ ਭੱਜੇ - ਭੱਜੇ, 'ਚੱਲੇ - ਚੱਲੇ' ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਬੈਠੇ, ਆਰਾਮ ਨਾਲ, ਯਾਦ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਮੌਜ ਮਨਾਓ। ਸੰਗਮਯੁਗ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਆਏ ਹੋ। ਤਾਂ ਹਰ ਵਕਤ ਤੁਰਦੇ - ਫਿਰਦੇ, ਖਾਂਦੇ - ਪੀਂਦੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾਂ ਜਮਾਂ ਕੀਤਾ? ਕਿੰਨਾਂ ਜਮਾਂ ਕੀਤਾ? ਇੰਨਾਂ ਕੀਤਾ ਜੋ 21 ਜਨਮ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਖਾਂਦੇ ਰਹੇ? ਮਧੁਬਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਖਜ਼ਾਨੇ ਜਮਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਥਾਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ 'ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੂਸਰਾ ਨਹੀਂ ਕੋਈ' - ਇਹ ਸਾਕਾਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਬੁੱਧੀ ਦਵਾਰਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ ਲੇਕਿਨ ਇੱਥੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਸਾਕਾਰ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕੀ? ਇੱਕ ਹੀ ਲਗਨ, ਇੱਕ ਹੀ ਗੱਲਾਂ, ਇੱਕ ਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਅਤੇ ਇੱਕਰਸ ਸਥਿਤੀ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਰਸ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਪੜ੍ਹਨਾ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਵਾਰਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਨਾ, ਮਧੁਬਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੀ ਕੰਮ ਹੈ ਨਾ। ਕਿੰਨੇ ਕਲਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਮਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਾਧਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸਭ ਦੌੜ - ਦੌੜ ਕੇ ਪੁੱਜ ਗਏ ਹਨ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਹ ਹੀ ਯਾਦ ਦਵਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਦਾ ਸਵਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਚੱਲੋ। ਸਵਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ - ਇਹ ਹੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਵਿਸ਼ਵ - ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਨ ਦੀ।

ਕਈ ਬੱਚੇ ਰੂਹ ਰੂਹਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਕਿ 'ਅਸੀਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕੀ ਬਣਾਂਗੇ ਰਾਜਾ ਬਣਾਂਗੇ ਜਾਂ ਪ੍ਰਜਾ ਬਣਾਂਗੇ?' ਬਾਪਦਾਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਿਸਪਾਂਡ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਵੀ ਚੈਕ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਤਾ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਰਾਜਾ ਬਣਾਂਗਾ ਜਾਂ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਬਣਾਂਗਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਅਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਤਿੰਨ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਆਪਣੇ ਸਹਿਯੋਗੀ, ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਚੈਕ ਕਰੋ। ਉਹ ਕੌਣ? 1. ਮਨ ਮਤਲਬ ਸੰਕਲਪ ਸ਼ਕਤੀ। 2. ਬੁੱਧੀ ਮਤਲਬ ਨਿਰਣੇ ਸ਼ਕਤੀ। 3. ਪਿਛਲੇ ਜਾਂ ਵਰਤਮਾਨ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਸਕਾਰ। ਇਹ ਤਿੰਨੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਅੱਜਕਲ ਦੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਵਿੱਚ ਰਾਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਮਹਾਂਮੰਤ੍ਰੀ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਤ੍ਰੀ ਹੁੰਦੇ

ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਹੀ ਰਾਜ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਮੰਤ੍ਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਪਰ ਨੇੜੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧੀ, ਸਾਥੀ ਹੋਣਗੇ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਸਾਥੀ ਸਮਝੋ ਜਾਂ ਮੰਤ੍ਰੀ ਸਮਝੋ। ਪਰ ਇਹ ਚੈਕ ਕਰੋ - ਇਹ ਤਿੰਨੋਂ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਚਲਦੇ ਹਨ? ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਤੇ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਹੈ ਜਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਚਲਦੇ ਹੋ? ਮਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮਨ ਨੂੰ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹੋ? ਜੇ ਚਾਹੋ, ਜਦੋਂ ਚਾਹੋ ਉਵੇਂ ਦਾ ਹੀ ਸੰਕਲਪ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਜਿੱਥੇ ਬੁੱਧੀ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੋ, ਉੱਥੇ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਬੁੱਧੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਭਟਕਾਉਂਦੀ ਹੈ? ਸੰਸਕਾਰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਸ ਹਨ ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਸ ਹੋ? ਰਾਜ ਮਤਲਬ ਅਧਿਕਾਰ। ਰਾਜ - ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਿਸ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਜਿਸ ਵਕਤ ਜੋ ਆਰਡਰ ਕਰਨ, ਉਹ ਉਸੇ ਵਿੱਧੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਰੋ ਇੱਕ ਗੱਲ, ਉਹ ਕਰਨ ਦੂਜੀ ਗੱਲ? ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਰੰਨਤਰ ਯੋਗੀ ਮਤਲਬ ਸਵਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਾਧਨ ਹੀ ਮਨ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਹੈ। ਮੰਤ੍ਰ ਹੀ ਮਨਮਨਾਭਵ ਦਾ ਹੈ। ਯੋਗ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਜੇਕਰ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਧਾਰ ਸਤੰਭ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਾਂ ਕਦੇ ਹਨ, ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ; ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਹਨ, ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਨਹੀਂ ਹਨ; ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵੀ ਘੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਹੀ ਚੈਕ ਕਰੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਰਾਜਾ ਬਣਾਂਗੇ ਜਾਂ ਪ੍ਰਜਾ ਬਣਾਂਗੇ? ਬਹੁਤਕਾਲ ਦੇ ਰਾਜ - ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਨ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਬਹੁਤਕਾਲ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਰਾਜ - ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਜੇਕਰ ਕਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਕਦੇ ਵਸ਼ੀਭੂਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਅਧਾਕਲਪ ਮਤਲਬ ਪੂਰਾ ਰਾਜਭਾਗ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੋਗੇ। ਅੱਧਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਾਦ ਤ੍ਰੇਤਾਯੁਗੀ ਰਾਜਾ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਸਾਰਾ ਸਮੇਂ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮਤਲਬ ਰਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰਾਇਲ ਫੈਮਲੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ। ਜੇਕਰ ਵਸ਼ੀਭੂਤ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸੰਸਕਾਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਨ ਦੇ ਨਹੀਂ ਲੇਕਿਨ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਉਹ ਕੌਣ ਹੋ ਗਏ? ਉਹ ਹੋਈ ਪ੍ਰਜਾ। ਤਾਂ ਸਮਝਾ, ਰਾਜਾ ਕੌਣ ਬਣੇਗਾ, ਪ੍ਰਜਾ ਕੌਣ ਬਣੇਗਾ? ਆਪਣੇ ਹੀ ਦਰਪਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਤਕਦੀਰ ਦੀ ਸੂਰਤ ਨੂੰ ਵੇਖੋ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਮਤਲਬ ਨਾਲੇਜ ਦਰਪਣ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਭ ਦੇ ਕੋਲ ਦਰਪਣ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਸੂਰਤ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰੋ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬਣ ਹੀ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਜੇਕਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬਣੇਗੇ ਤਾਂ ਅੰਤ ਦਾ ਇੱਕ ਜਨਮ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਰਾਜ ਕਰ ਲਵੋਗੇ। ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਵੀ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਦਾ ਹੁਣੇ ਤੋਂ ਅਭਿਆਸ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਆਦਿ ਤੋਂ ਅਭਿਆਸੀ ਨਹੀਂ ਬਣੇ ਹੋ, ਆਦਿ ਤੋਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਡਗਮਗ ਸਥਿਤੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਤਲਬ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਦੁਖ ਦੀ ਲਹਿਰ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਧੋਖਾ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਧੋਖਾ ਮਤਲਬ ਦੁਖ ਦੀ ਲਹਿਰ ਜਰੂਰ ਆਵੇਗੀ। ਤਾਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪ ਦੇ ਦੁਖ ਦੀ ਲਹਿਰ ਆਵੇਗੀ ਇਸਲਈ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਯਾਦ ਦਵਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰਾਜਾ ਬਣੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਹਿਯੋਗੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਾਂ ਰਾਜ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਚਲਾਓ। ਸਮਝਾ?

ਬਾਪਦਾਦਾ ਇਹ ਹੀ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੌਣ - ਕੌਣ ਕਿੰਨੇ ਸਵਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣੇ ਹਨ? ਅੱਛਾ। ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਕੀ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ? ਰਾਜਾ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ? ਤਾਂ ਹੁਣ ਸਵਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣੇ ਹੋ ਜਾਂ ਇਹ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਬਣ ਤਾਂ ਜਾਵਾਂਗੇ? 'ਗੋ' - 'ਗੋ' ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ। 'ਜਾਵਾਂਗੇ', ਤਾਂ ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿਣਗੇ - ਅੱਛਾ, ਰਾਜ - ਭਾਗ ਦੇਣ ਨੂੰ ਵੀ ਵੇਖ ਲਵਾਂਗੇ। ਸੁਣਾਇਆ ਨਾ - ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਦਾ ਸੰਸਕਾਰ ਹੁਣੇ ਤੋਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਵੇਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ - ਕਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਥੋੜ੍ਹਾ ਕਾਲ ਹੈ। ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਇਨ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਵੀ ਅਭਿਆਸ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਫਿਰ ਲਾਸ਼ ਸਮੇਂ ਇਹ ਉਲਾਹਣਾ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ - ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਸਮਝਿਆ ਸੀ, ਲਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ ਇਸਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ - ਕਦੇ ਨਹੀਂ, ਹੁਣ। ਕਦੇ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਨਹੀਂ, ਹੁਣ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਬਣਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਉਪਰ ਰਾਜ ਕਰੋ, ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੇ ਉਪਰ ਰਾਜ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ। ਜਿਸ ਦਾ ਆਪਣੇ ਤੇ ਰਾਜ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਅੱਗੇ ਹੁਣ ਵੀ ਸਨੇਹ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸ੍ਵ ਸਾਥੀ ਵੀ ਭਾਵੇਂ ਲੈਕਿਕ, ਭਾਵੇਂ ਅਲੈਕਿਕ ਸਾਰੇ, ਜੋ 'ਹਜੂਰ', 'ਹਾਂ' - 'ਜੀ' ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸਾਥੀ ਬਣਕੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਨੇਹੀ ਅਤੇ ਸਾਥੀ ਬਣ 'ਹਾਂ' - 'ਜੀ' ਦਾ ਪਾਠ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਜਾ ਰਾਜਾ ਦੀ ਸਹਿਯੋਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਸਨੇਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਇਹ ਸ੍ਵ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸਦਾ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸਨੇਹੀ, ਸਹਿਯੋਗੀ ਰਹਿਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਅਸਰ ਸਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਜਾਂ ਲੈਕਿਕ ਸੰਬੰਧੀਆਂ, ਸਾਥੀਆਂ ਤੇ ਪਵੇਗਾ। ਦੈਵੀ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਆਰਡਰ ਚਲਾਉਣਾ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਸਕਦਾ। ਖੁਦ ਆਪਣੀਆਂ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ ਤਾਂ ਆਪੇ ਤੁਹਾਡੇ ਆਰਡਰ ਕਰਨ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹੀ ਸ੍ਵ ਸਾਥੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਨਗੇ। ਆਪੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਨਗੇ, ਆਰਡਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਖੁਦ ਆਪਣੇ ਸਹਿਯੋਗ ਦੀ ਆਫਰ ਕਰਨਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਵਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋ। ਜਿਵੇਂ ਰਾਜਾ ਮਤਲਬ ਦਾਤਾ, ਤਾਂ ਦਾਤਾ ਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਮਤਲਬ ਮੰਗਣਾ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਸਵਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣੋ। ਅੱਛਾ। ਇਹ ਮੇਲਾ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਸੀ। 'ਵਾਹ ਡਰਾਮਾ' ਕਹਿ ਰਹੇ ਹੋ ਨਾ। ਦੂਜੇ ਲੋਕੀ ਕਦੇ 'ਹਾਏ ਡਰਾਮਾ', ਕਹਿਣਗੇ ਕਦੇ 'ਵਾਹ ਡਰਾਮਾ' ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਦਾ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ? ਵਾਹ ਡਰਾਮਾ! ਵਾਹ! ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਅੱਗੇ ਕੁਝ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਹੀ, ਜਦੋਂ ਇਤਨੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ, ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗੀ। ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਲਗਦਾ ਹੈ? ਖਾਣ ਲਈ ਠਹਿਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਖਾਣੇ ਤਾਂ ਵੀ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਗੁਣ ਗਾਵੇ ਅਤੇ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਠਹਿਰੇ ਤਾਂ ਵੀ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਗੁਣ ਗਾਵੇ। ਇਹ ਹੀ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਵੀ ਰਿਹਰਸਲ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਹੋਰ ਵਾਧਾ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਇਵੇਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਮੇਲਡ ਕਰਨ ਦੀ ਆਦਤ ਪਾਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਸਮਾਂ ਉਵੇਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚਲਾ ਸਕੇ। ਤਾਂ ਪਟ (ਜਮੀਨ) ਤੇ ਸੈਂਦ ਦੀ ਵੀ ਆਦਤ ਪੈ ਗਈ ਨਾ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਖੱਟਿਆ ਨਹੀਂ

ਮਿਲੀ ਤਾਂ ਨੀਂਦ ਨਹੀਂ ਆਈ? ਟੈਂਟ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰਹਿਣ ਦੀ ਆਦਤ ਪੈ ਗਈ ਨਾ। ਚੰਗਾ ਲੱਗਿਆ? ਠੰਡੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਲਗਦੀ? ਹੁਣ ਸਾਰੇ ਆਬੂ ਵਿੱਚ ਟੈਂਟ ਲਗਵਾਈਏ? ਟੈਂਟ ਵਿੱਚ ਸੋਨਾ ਚੰਗਾ ਲੱਗਿਆ ਜਾਂ ਕਮਰਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਯਾਦ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਜਦੋਂ ਪਾਕਿਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤਾਂ ਮਹਾਰਾਜੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪਟ ਤੇ ਸੁਲਾਉਂਦੇ ਸਨ? ਜੇ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ ਮਹਾਰਾਜੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਪਟ ਵਿੱਚ ਟੀਫੂਟੀ (ਤਿੰਨ ਫੁਟ) ਦੇਕੇ ਸੁਵਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਵਿਧੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਵੀ ਕਿੱਥੋਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ? ਟੈਂਟ ਤੋਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਨਾ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ ਨਿਕਲੇ, ਉਹ ਵੀ ਟੈਂਟ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹੇ, ਟੈਂਟ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸੇਂਟ (ਮਹਾਤਮ) ਹੋ ਗਏ। ਸਾਕਾਰ ਪਾਰੂ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਟੈਂਟ ਵਿੱਚ ਰਹੇ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕੀ ਵੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰੋਗੇ ਨਾ। ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ ਹਨ? ਚੰਗਾ, ਫਿਰ ਹੋਰ 10,000 ਮੰਗਵਾਕੇ ਟੈਂਟ ਦੇਣਗੇ, ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਗੇ। ਸਾਰੇ ਨਹਾਉਣ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦਾ ਸੋਚਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਵੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਯਾਦ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਹਾਲ ਬਣਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਕੀ ਕਿਹਾ ਸੀ? ਇਤਨੇ ਨਹਾਉਣ ਦੀਆਂ ਜਗ੍ਹਾ ਕੀ ਕਰਾਂਗੇ? ਇਸੇ ਲਕਸ਼ ਨਾਲ ਇਹ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ, ਹੁਣ ਘੱਟ ਹੋ ਗਿਆ ਨਾ। ਜਿੰਨਾਂ ਬਣਾਵੇਗੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਘੱਟ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਆਖਿਰ ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਚੰਗਾ।

ਸਾਰੇ ਪਾਸਿਆਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਹਾਲ ਦਾ ਸਿੰਗਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੇਠਾਂ ਵੀ ਬੈਠੇ ਹਨ। (ਵੱਖ - ਵੱਖ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਮੁਰਲੀ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹਨ) ਇਹ ਵਿਧੀ ਹੋਣਾ ਵੀ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ਨਸੀਬੀ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਵਿਧੀ ਤਾਂ ਹੋਈ ਲੇਕਿਨ ਵਿੱਧੀ ਪੂਰਵਕ ਚਲਣਾ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ, ਇੱਥੇ ਮਧੁਬਨ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਆ ਗਏ, ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਵੀ ਵੇਖਿਆ, ਮਧੁਬਣ ਵੀ ਵੇਖਿਆ, ਹੁਣ ਜਿਵੇਂ ਚਾਹੀਏ ਉਵੇਂ ਚੱਲੀਏ। ਹੁਣ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਕਿਉਂਕਿ ਕਈ ਬੱਚੇ ਇਵੇਂ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮਧੁਬਣ ਆਉਣਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪੱਕੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਮਧੁਬਨ ਵੇਖ ਲਿਆ ਤਾਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਅਲਬੇਲੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਅਲਬੇਲੇ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਮਤਲਬ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੀਵਨ ਤੇ ਸਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਹੈ। ਜੀਵਨ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਨਾ। ਜੀਵਨ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਹੋ? ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਰੱਖਣਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਵਰਤਮਾਨ ਵੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੈ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੈ। ਅੱਛਾ। ਬਾਕੀ ਕੀ ਰਿਹਾ? ਟੇਲੀ। (ਵਰਦਾਨ) ਵਰਦਾਨ ਤਾਂ ਵਰਦਾਤਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੀ ਬਣ ਗਏ। ਜੇ ਹਨ ਹੀ ਵਰਦਾਤਾ ਦੇ ਬੱਚੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਵਰਦਾਤਾ ਤੋਂ ਵਰਦਾਨ ਆਪੇ ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਵਰਦਾਨ ਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਪਾਲਣਾ ਹੈ। ਵਰਦਾਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾਲ ਹੀ ਪਲ ਰਹੇ ਹੋ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸੋਚੋ ਇੰਨੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤ ਕੀ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਮਿਹਨਤ ਦੇ ਜੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਹੀ ਵਰਦਾਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਮਿਹਨਤ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਿੰਨੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ! ਜਨਮ - ਜਨਮ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਗਏ। ਤਾਂ ਵਰਦਾਨ ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਵਰਦਾਤਾ ਦਾ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਦਾ ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ, ਬੋਲ ਨਾਲ, ਸੰਬੰਧ ਨਾਲ ਵਰਦਾਨ ਹੀ ਵਰਦਾਨ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

ਹੁਣ ਤਾਂ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਮਨਾਉਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਮਤਲਬ ਸਦਾ ਗੋਲਡਨ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹਿਣ ਦੀ ਜੁਬਲੀ ਮਨਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਸਦਾ ਰੀਅਲ ਗੋਲਡ, ਜਰਾ ਵੀ ਅਲਾਏਂ (ਖਾਦ) ਮਿਕਸ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ। ਤਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸੋਨੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸੱਚੇ ਸੋਨੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੋ, ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਸੇਵਾ ਦੇ ਇਹ ਸਭ ਸਾਧਨ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਗੋਲਡਨ ਸਥਿਤੀ ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਲਿਆਵੇਗੀ, ਸ੍ਰਾਨਿਮ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਲਿਆਵੇਗੀ, ਜਿਸਦੀ ਇੱਛਾ ਸਭ ਨੂੰ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਦੁਨੀਆਂ ਬਦਲਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਖੁਦ ਪਰਿਵਰਤਨ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭਨੂੰ ਵੇਖ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੋਵੇ, ਸੁਭ ਉਮੀਦਾਂ ਹੋਣ ਕਿ ਸਚਮੁੱਚ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਆਈ ਕਿ ਆਈ! ਸੈਮਪਲ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ - ਹਾਂ, ਚੰਗੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਵਰਨ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸੈਮਪਲ ਤੁਸੀਂ ਹੋ। ਸਵਰਨ ਸਥਿਤੀ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸੈਮਪਲ ਨੂੰ ਵੇਖ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੋਵੇ ਕਿ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਸੈਮਪਲ ਤਿਆਰ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਅਜਿਹਾ ਸੰਸਾਰ ਆਇਆ ਕਿ ਆਇਆ। ਅਜਿਹੀ ਸੇਵਾ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਵਿੱਚ ਕਰੋਗੇ ਨਾ। ਨਾ ਉਮੀਦ ਨੂੰ ਉਮੀਦ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਬਣਨ ਅੱਛਾ।

ਸ੍ਰਵ ਸਵਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਸ੍ਰਵ ਬਹੁਤਕਾਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਭਿਆਸੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਸ੍ਰਵ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਸ੍ਰਵ ਵਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਰਦਾਨਾਂ ਨਾਲ ਪਲਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਕਾਰ।

ਵਰਦਾਨ:- ਭਟਕਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਮੰਜਿਲ ਵਿਖਾਉਣ ਵਾਲੇ ਚੇਤੰਨ ਲਾਈਟ ਮਾਈਟ ਹਾਊਸ ਭਵ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਭਟਕਦੀ ਹੋਈ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਅਸਲ ਮੰਜਿਲ ਵਿਖਾਉਣ ਵਾਲੇ ਚੇਤੰਨ ਲਾਈਟ - ਮਾਈਟ ਹਾਊਸ ਬਣੋ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਦੋ ਗੱਲਾਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ : 1. ਹਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਚਾਹਨਾ ਨੂੰ ਪਰਖਣਾ, ਜਿਵੇਂ ਯੋਗ ਡਾਕਟਰ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਨਬਜ਼ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਪਰਖਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸਦਾ ਯੂਜ਼ ਕਰਨਾ। 2. ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਸ੍ਰਵ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ। ਸਦਾ ਇਹ ਲਕਸ਼ ਰੱਖਣਾ ਕਿ ਸੁਣਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਸ੍ਰਵ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦਾ, ਸ੍ਰਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਉਣਾ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਕੁਰੈਕਸ਼ਨ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨਾਲ ਠੀਕ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਰੱਖੋ।
